

13 iulie – 19 iulie

Sabatul, o zi a libertății

Textul de memorat: „Apoi le-a zis: «Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat.»”
(Marcu 2:27)

Dumnezeu a creat Sabatul ca act final al săptămânii creațiunii. De fapt, în ziua a șaptea, Dumnezeu nu doar S-a odihnit, ci a creat odihna ca parte integrantă a modului în care trebuia să fie lumea. Sabatul a fost o demonstrație a felului în care noi am fost creați pentru a interacționa cu Dumnezeu și unii cu ceilalți.

De aceea, nu este deloc surprinzător să vedem că Sabatul, ca una dintre porunci în planul lui Dumnezeu pentru poporul Său, apare de foarte timpuriu în stabilirea noii națiuni israelite. Trebuia să aibă un rol central în viața evreilor.

Adesea, când vorbim despre Sabat, conversația se îndreaptă foarte rapid spre păzirea Sabatului: care sunt lucrurile pe care nu ar trebui să le facem și pe care să le facem. Oricât de importante ar fi aceste întrebări, noi trebuie să înțelegem rolul fundamental pe care Sabatul trebuia să îl aibă în lume și în viața poporului lui Dumnezeu ca un simbol al harului și al purtării Sale de grijă.

Așa cum a spus Domnul Isus, Sabatul zilei a șaptea a fost creat pentru om, pentru toți oamenii. Când ne amintim cu adevărat de ziua Sabatului, acest lucru va schimba fiecare zi a săptămânii și, așa cum a demonstrat Mântuitorul, poate fi un mijloc de a le aduce binecuvântare și altora.

Duminică, 14 iulie – Suficientă mană

După generații de robie și degradarea adusă de o astfel de stare asupra poporului Său asuprit, Dumnezeu a încercat să îi înalțe pe israeliții eliberați de curând, îndreptându-le atenția spre un mod mai bun de a trăi și dându-le legi pentru o ordine mai bună în noua lor societate. Dar acest proces a început printr-o lecție dată sub forma unei pilde practice și instructive.

Israelii au mers prin pustie timp de patruzeci de ani, iar continua dovadă vizibilă a grijii lui Dumnezeu și altruismul practic ar fi trebuit să devină parte a culturii societății israeliților. Lecția a venit prin mană, aliment care apărea în fiecare dimineață pe pământ în jurul taberei lor.

1. Care crezi că este semnificația menționării măsurii exacte pentru fiecare persoană? Exodul 16:16-18

În 2 Corinteni 8:10-15, Pavel face referire la această istorisire ca fiind un exemplu al modului în care să dăruiască creștinii: „în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire” (vers. 14).

Lecția pentru israeliți, și pentru noi, era că Dumnezeu oferise suficiente provizii pentru poporul Său și pentru creația Sa. Dacă am lua doar cât avem nevoie și am fi gata să împărțim cu ceilalți surplusul, cu toții ar avea de ajuns. Luând doar cât le trebuia pentru o zi, trebuiau să creadă că în ziua următoare vor primi din nou. Cei asupriți, așa cum erau robii israeliți, au tendința să se concentreze pe supraviețuire, dar Dumnezeu dorea să le demonstreze că pot avea o viață de încredere, generozitate și dăruire.

Dar mai era o dimensiune, mai remarcabilă, a acestei practici. În fiecare vineri cădea o porție dublă de mană și doar vinerea poporul putea să strângă mană în plus, ca pregătire pentru Sabat. Această măsură specială pentru Sabat a devenit o modalitate în plus prin care ei să învețe să se încreadă în Dumnezeu pentru toate nevoile lor. Porția aceasta de mană în plus, un har din partea lui Dumnezeu, îi ajuta să se

Studiu Biblic, Trim. III, 2019 – Slujirea celor în nevoie

bucure pe deplin de odihna făgăduită în Sabatul zilei a șaptea.

Ce putem face vinerea care să ne ajute să ne bucurăm mai mult de lucrurile pe care ni le oferă Dumnezeu în Sabat?

Luni, 15 iulie – Două motive pentru a respecta Sabatul

2. Cum se completează următoarele două versiuni ale poruncii a patra? Exodul 20:8-11; Deuteronomul 5:12-15

Aducerea-aminte este o parte importantă a relației pe care Dumnezeu vrea să o restabilească cu poporul Său, o relație întemeiată pe faptul că Dumnezeu este Creatorul și Răscumpărătorul nostru. Aceste două calități apar în cele două versiuni ale poruncii a patra și sunt strâns legate de Sabat și de practicile acestuia.

Ieșind dintr-o țară cu mulți zei falși, israeliții aveau nevoie să li se aducă aminte că Dumnezeul lor este Dumnezeul Creator. Sabatul era un mijloc esențial, devenind și mai semnificativ prin faptul că vinerea primeau o cantitate dublă de mâncare, dovadă clară a puterii creatoare a lui Dumnezeu. În Exodul 20, este descoperit mai clar faptul că Dumnezeu este Creatorul nostru.

În versiunea din Deuteronomul 5 a poruncii a patra, în centru se află eliberarea, răscumpărarea și salvarea. Era istoria pe care israeliții trebuiau să o spună din nou și din nou și se puteau reconecta cu ea în special în fiecare Sabat. Istoria aceasta a fost inițial legată de eliberarea fizică din robia egipteană, dar, pe măsură ce L-au înțeles mai bine pe Dumnezeu și mântuirea Lui, Sabatul a ajuns să fie și un simbol săptămânal și o sărbătoare a salvării lor spirituale.

Ambele motivații pentru Sabat erau legate de refacerea relației dintre Dumnezeu și poporul Său: „Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!” (Ezechiel 20:12). După cum am văzut, Sabatul nu era doar pentru acest grup de oameni. Pe temeiul acestei relații ei trebuiau să formeze o societate nouă, care să arate bunătate pentru cei din afară și să fie o binecuvântare pentru întreaga lume.

„De aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă” (Deuteronomul 5:15). Prin păzirea Sabatului ca mijloc de aducere-aminte și de sărbătorire a creării și răscumpărării noastre, noi putem continua să avem o relație tot mai strânsă cu Dumnezeu și cu cei din jurul nostru. Dumnezeu este milostiv față de noi, de aceea și noi trebuie să fim miloși față de ceilalți.

Cum ne poate face păzirea Sabatului mai buni, mai blânzi, mai sensibili și mai miloși?

Marti, 16 iulie – O zi a egalității

Un lucru care pare destul de evident și doar la o citire rapidă a Celor Zece Porunci din Exodul 20 și Deuteronomul 5 este că porunca a patra este cea mai detaliată. Dacă unele porunci sunt enunțate chiar și numai în trei cuvinte în unele versiuni (în ebraică, unele doar în două cuvinte), porunca a patra dă loc la *de ce, cum și cine* cu privire la aducerea-aminte de ziua Sabatului.

3. Ce spune porunca despre slujitori și străini, chiar și despre animale, și la ce se referă? Exodul 20:8-11

Dintre toate detaliile despre Sabat este remarcabil accentul pus pe ceilalți. Sigve K. Tonstad susține că acest fel de poruncă este unică între toate culturile lumii. Porunca despre Sabat, explică el, „prioritizează de jos în sus și nu privind în jos din vârf, ținându-se seama în primul rând de cei mai slabi și vulnerabili membri ai societății. Cei care au cea mai mare nevoie de odihnă - robii, străinii din casă și animalele de povară - sunt scoși în evidență printr-o mențiune specială. Cei mai puțin privilegiați, chiar și animalele necuvântătoare, găsesc un aliat în odihna zilei a șaptea.” - *The Lost Meaning of the Seventh Day*, Michigan: Andrews University Press, 2009, pp. 126-127

Porunca se concentrează pe ideea că toți ar trebui să se bucure de ziua Sabatului. În lumina Sabatului, toți suntem egali. Dacă în timpul săptămânii tu ești angajator, nu ai nicio autoritate să îi obligi pe angajații tăi să lucreze în Sabat. Motivul: Dumnezeu le-a dat și lor o zi de odihnă. Dacă ești angajat - sau chiar rob - în toate celelalte zile, Sabatul îți reamintește că și tu ai fost creat și răscumpărat de Dumnezeu și El te invită să sărbătorești acest lucru în alt mod decât prin îndeplinirea datoriilor obișnuite. Chiar și cei care nu păzesc Sabatul - „străinul care este în casa ta” (Exodul 20:10) - ar trebui să beneficieze de Sabat.

Această idee ar fi fost o schimbare remarcabilă a perspectivei pentru israeliți, care tocmai scăpaseră de robie și marginalizare. Acum, când trebuiau să se stabilească într-o țară a lor, Dumnezeu nu dorea ca ei să adopte obiceiurile foștilor opresori. El nu le-a dat doar legi detaliate pentru societatea lor, ci și o amintire săptămânală puternică a faptului că suntem egali înaintea lui Dumnezeu.

Cum le poți spune despre Sabat celor din jurul tău, cum ar putea beneficia ei de faptul că tu păzești Sabatul?

Miercuri, 17 iulie – O zi a vindecării

Deși viziunea inițială despre Sabat și păzirea lui era cuprinzătoare și îi includea pe toți, când Isus a fost pe pământ, pentru mulți conducători religioși, Sabatul devenise cu totul altceva. În loc să fie o zi de libertate și egalitate, ajunsese o zi plină de reguli și restricții omenești, tradiționale. Domnul Isus a stat împotriva acestor atitudini, în special când îi erau impuse.

Si a arătat acest lucru în special prin multele minuni de vindecare făcute în Sabat. Ar părea că El a vrut să demonstreze ceva important în legătură cu Sabatul. Adesea, Isus a făcut comentarii despre cât de potrivit era să se facă vindecări în Sabat și fariseii au folosit afirmațiile Lui ca pe un motiv de a căuta să-L omoare.

4. Citește următoarele relatări despre vindecări făcute de Isus în Sabat. Care sunt cele mai semnificative lucruri pe care le observi în aceste relatări? Matei 12:9-13; Marcu 1:21-26; 3:1-6; Ioan 9:1-16

Isus a confirmat că Sabatul este important. Noi trebuie să punem granițe în jurul Sabatului pentru a-l păzi într-un mod special și pentru a permite ca acest timp săptămânal să fie o ocazie de a crește în relația noastră cu Dumnezeu, cu familiile noastre, cu biserica și cu cei din jur. Dar păzirea Sabatului nu ar trebui să fie în mod egoist doar pentru noi. Isus spunea: „De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat” (Matei 12:12).

Mulți membri ai bisericii fac o lucrare bună, ajutându-i pe alții. Dar mulți dintre noi simțim că ar trebui să facem mai mult. Știm că Dumnezeu Se îngrijește de cei în suferință, de cei asupriți sau uitați și la fel ar trebui să ne îngrijim și noi de ei. Deoarece ni s-a poruncit să nu ne facem lucrul nostru obișnuit și pentru că suntem liberi de presiunile din timpul săptămânii, în Sabat avem timp să ne concentrăm pe grija față de ceilalți ca fiind o cale de a păzi Sabatul în mod adevărat și activ: „Potrivit cu porunca a patra, Sabatul a fost dedicat odihnei și închinării religioase. Orice activitate seculară trebuia suspendată, dar faptele de milă erau în armonie cu planul Domnului... A-i ușura pe cei chinuți și a-i mângâia pe întristați este o lucrare a iubirii ce onorează ziua sfântă a lui Dumnezeu.” - Ellen. G. White, *Lucrarea de binefacere*, p. 77

Tu ce faci pentru binele celorlalți în Sabat?

Joi, 18 iulie – Odihna Sabatului pentru pământ

Sabatul era parte integrantă a ciclului vieții pentru poporul Israel. Dar principiul Sabatului nu se referea doar la o zi în fiecare săptămână, ci includea și o odihnă specială la fiecare al șaptelea an, culminând cu anul jubiliar după ce treceau de șapte ori șapte ani, adică anul al cincizecilea.

5. Ce este remarcabil în următoarea îndrumare? Cum ai putea include un astfel de principiu în viața și munca ta? Leviticul 25:1-7

Anul sabatic prevedea ca terenurile agricole să rămâne nelucrate un an. Este un act remarcabil de administrare a terenului și înțelepciunea acestei practici agricole a fost recunoscută la scară largă.

Al șaptelea an era important și pentru sclavi (Exodul 21:1-11). În cazul în care vreun israelit era atât de îndatorat, încât ajungea să se vândă, trebuia să fie eliberat în al șaptelea an. Tot astfel, datoriile mari trebuiau anulate la sfârșitul celui de-al șaptelea an (Deuteronomul 15:1-11).

În pustie, israeliții trebuiau să creadă că Domnul le va da mană; acum, prin nelucrarea pământului un sezon, ei dovedeau încredere că Dumnezeu va oferi suficient în anul anterior și din ceea ce pământul producea singur în anul sabatic. În mod asemănător, eliberarea sclavilor și anularea datoriilor era un act de îndurare, dar și de încredere în puterea lui Dumnezeu de a purta de grijă. Israelii trebuiau să învețe că nu puteau să îi asuprească pe ceilalți ca să își poarte de grijă lor înșiși.

Principiile și modelul Sabatului trebuiau să fie strâns întrepătrunse în societatea israelită ca întreg. Tot așa și acum, păzirea Sabatului ar trebui să fie o disciplină spirituală care să ne transforme toate celelalte zile. În sens practic, Sabatul este un mod de a aplica în viață îndemnul lui Isus de a căuta mai întâi împărăția Sa: „Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele... și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:32,33).

Ce ar trebui să fie diferit în celelalte șase zile ale săptămânii datorită păzirii Sabatului? Dacă ești lacom, egoist și nepăsător de duminică până vineri, mai contează dacă în Sabat nu ești așa? (Sau poți să fii doar în Sabat altfel decât în restul săptămânii?)

Vineri, 19 iulie – Un gând de încheiere

„Și omul are o lucrare de făcut în ziua aceasta [în Sabat]. Nevoile vieții trebuie satisfăcute, bolnavii trebuie îngrijiți, lipsurile celor în nevoie trebuie împlinite. Acela care neglijează să-i ajute în Sabat pe suferinzi nu va fi socotit fără vină. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele de milă sunt în armonie desăvârșită cu scopul urmărit prin ea. Dumnezeu nu dorește ca faptele Lui să sufere nici măcar o oră fie în Sabat, fie în altă zi, dacă acea suferință poate să fie îndepărtată.” - Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii (Viața lui Iisus)*, pp. 206-207

Rezumat: Dumnezeu a dat Sabatul ca un mod de aducere-aminte a creațiunii și răscumpărării, dar sunt și multe beneficii practice. Sabatul ne învață să ne încredem în grija lui Dumnezeu față de noi, să practicăm egalitatea și poate deveni o disciplină spirituală care să ne transforme toate relațiile. Isus a demonstrat idealul Său pentru Sabat prin vindecarea bolnavilor și punând accent pe Sabat ca zi în care să îi ajutăm pe cei în nevoie.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul 26 „De la Marea Roșie la Sinai”; *Hristos, Lumina lumii*, capitolul 29 „Sabatul”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 31-2 Samuel 6

1. Câți fii ai lui Saul au pierit împreună cu el în război?
2. Ce a înțeles poporul după cântarea de jale făcută de David pentru Abner?
3. Ce lege absurdă li s-a aplicat șchiopilor și orbilor după cucerirea cetății Sionului?
4. Ce sentiment a avut Mical în inima ei, văzându-l pe David cum juca înaintea chivotului?

Evanghelizare, subcapitolul „Chemarea la o lucrare grabnică”

5. Ce anume pare dificil în privința lucrării din orașele mari?